

Veltman Advocatenkantoor
bestuursrecht > ruimtelijke ordening > milieu

AANTEKENEN

Burgemeester en wethouders van Bronckhorst
Cluster Omgeving
T.a.v. [REDACTED]
Postbus 200
7255 ZJ HENGELO

Ook per e-mail [REDACTED] verzonden

Datum : 22 februari 2023
Onze ref : V-16344
Uw ref : Z2023-0195
Onderwerp: padelbanen Priesterinkdijk 9

Advocaat: [REDACTED]

ZIENSWIJZE

Geachte [REDACTED]

Namens cliënten, [REDACTED]

[REDACTED] dien ik een zienswijze in op de aanvraag voor de nieuwbouw van padelbanen op het perceel Priesterinkdijk 9. Van deze aanvraag hebt u mededeling gedaan in het Gemeenteblad van 23 januari jl. (nr. 27928).

De aanvraag voorziet in de bouw van twee padelbanen met een oppervlakte van 200 m2 elk, omgeven door deels glazen wanden.

De voorgenomen bouw van de padelbanen is in strijd met het bestemmingsplan Landelijk gebied Bronckhorst. Volgens artikel 17 van de planregels zijn ter plaatse alleen tennisbanen toegestaan. Padelbanen kunnen daar niet toe worden gerekend, omdat deze een andere ruimtelijke uitstraling hebben, zowel qua bebouwing als op het punt van de hierna nog te bespreken veel hogere geluidsbelasting. Weliswaar heeft de Raad van State hier eerder anders over geoordeeld, maar die uitspraak stamt uit een tijd dat het grote verschil in gevolgen voor het woon- en leefklimaat tussen tennisbanen en padelbanen nog onvoldoende werd onderkend.

Verder bedraagt de oppervlakte van de beide bouwwerken ten minste 400 m2, hetgeen meer is dan de in de planregels toegestane oppervlakte aan gebouwen en bouwwerken van in totaal

(er staat al een clubhuis) 225 m². De padelbanen moeten worden beschouwd als een bouwwerk, zoals gedefinieerd in artikel 1.43 van de planregels (*'Een bouwkundige constructie van enige omvang die direct en duurzaam met de aarde is verbonden.'*). Ook op het punt van de aangevraagde oppervlakte van in totaal 400 m² zijn de banen dus in strijd met het bestemmingsplan.

Om een vergunning te kunnen verlenen voor het bouwplan dient het bestemmingsplan te worden herzien dan wel een vergunning te worden verleend als bedoeld in artikel 2.12, lid 1, onder a, sub 3, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Anders dan in de aanvraag wordt gesteld en in de mededeling in het Gemeenteblad wordt gesuggereerd (namelijk door het noemen van een beslistermijn van acht weken), is de reguliere procedure dus niet van toepassing. De aangevraagde bouwwerken vallen bovendien hoe dan ook niet onder de in artikel 4 van Bijlage II van het Besluit Omgevingsrecht genoemde zogeheten kruimelgevallen. Mocht het gemeentebestuur toch planologische medewerking willen verlenen aan het plan, dan is een goede ruimtelijke onderbouwing vereist. Zolang die ontbreekt kan de aanvraag niet in behandeling worden genomen. Verder kan op de aanvraag alleen worden besloten door de openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht toe te passen.

Dat padelbanen een ernstige inbreuk vormen op het woon- en leefklimaat begint steeds meer door te dringen. Het Algemeen Dagblad van 31 januari jl. schreef hierover onder de kop *'Gek van het 'geplok' van padel? Nieuwe regel moet geluidsoverlast voorkomen'* het volgende:

'Om ruzies over de komst van padelbanen te voorkomen, hebben onder andere de tennis- en padelbond, de Nederlandse Stichting Geluidshinder en bouwers van deze banen de handen ineengeslagen. In een nieuw advies van deze organisaties staat dat nieuwe banen in de regel op zeker 100 meter van huizen moeten komen. En in sommige gebieden op 160 meter, afhankelijk van het gebied waarin je woont. Op verschillende plaatsen in ons land zijn grote problemen ontstaan rond padelbanen. Omwonenden klagen steen en been over geluidsoverlast. Volgens Erik Roelofsen, de directeur van NSG uit Veessen (gemeente Heerde), lopen er tientallen rechtszaken. „Het racket dat bij padel wordt gebruikt, is veel harder dan een tennisracket. Dus als de bal het racket raakt, maakt dat een veel luider geluid. Dat geldt ook voor ballen die tegen de glazen wand stuiteren.“ (...). In Zwolle is al langer onrust over de padelvereniging. Daar ligt de baan op slechts 30 meter van de bewoonde wereld, weet Roelofsen.'

Als het gaat om de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een voorgenomen activiteit is in de regel de Brochure Bedrijven en Milieuzonering van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) van veel belang. In deze brochure zijn padelbanen nog niet opgenomen, maar tennisbanen wel. Een tennisbaan is volgens de Brochure een categorie 3.1 inrichting wegens de daardoor veroorzaakte geluidshinder. De Brochure geeft dan ook als richtlijn om in nieuwe situaties een afstand van 50 meter aan te houden ten opzichte van woningen. De woning Priesterinkdijk 11 ligt op een afstand van maar tien meter. De bestaande situatie met daarin alleen tennisbanen voldoet dus al niet aan de richtafstand uit de VNG-Brochure.

Padelbanen zijn, zoals inmiddels genoegzaam bekend is, veel geluidhinderlijker dan tennisbanen. De Nederlandse Stichting Geluidhinder (NSG)¹ heeft daarom geconcludeerd dat de richtafstand uit de VNG-Brochure voor tennisbanen niet mag worden toegepast op padelbanen. De NSG adviseert daarom om in rustige woonwijken en in landelijk gebied een richtafstand aan te houden van 150 tot 200 meter. In een artikel in het tijdschrift Geluid van december 2021 heeft de NSG deze richtafstand nader onderbouwd. Dit artikel heb ik ter kennisneming bijgevoegd (**bijlage 1**).

In aanvulling hierop is in januari van dit jaar de Handreiking Padel en Geluid (**bijlage 2**) verschenen (dit was ook de aanleiding voor het hierboven aangehaalde artikel uit het Algemeen Dagblad). Deze handreiking is opgesteld door een taskforce met daarin naast geluidsspecialisten o.a. vertegenwoordigers van de NSG, de Sportbond KNLTB en de Vereniging van Padelbaanbouwers Nederland. Daarin luidt het advies om niet de normen van het Activiteitenbesluit toe te passen, maar uit te gaan van de algemene richtwaarden in de VNG-Brochure voor geluidbelasting. Voor het landelijk gebied houden die algemene richtwaarden in een waarde van 45 dB(a) overdag en 40 dB(A) in de avondperiode. Hiervan uitgaande reikt volgens de Handreiking het invloedsgebied van twee padelbanen tot ca. 160 meter. Als binnen dit gebied kan worden voldaan aan de genoemde waarden, is in beginsel vergunningverlening mogelijk. Overigens, het voorgaande illustreert nog eens dat tennis- en padelbanen qua ruimtelijke uitstraling niet over één kam mogen worden geschoren.

In het licht van het voorgaande is het akoestisch onderzoek dat de aanvrager heeft overgelegd, onvoldoende. De oorzaak hiervoor ligt in de onjuiste aanname dat de padelbanen passen binnen het bestemmingsplan² en dat daarom alleen moet worden nagegaan of aan de normen van het Activiteitenbesluit kan worden voldaan. Maar in dit geval is er sprake van strijd met het bestemmingsplan en dus moeten alle geluidsbronnen van de betrokken activiteit worden meegenomen, zoals met name ook het stemgeluid van de spelers, waaronder hun gevloek en geschreeuw in het heetst van de strijd en het aan- en afrijdende verkeer. Terzijde merk ik nog op dat dit ook zou moeten als de kruimelgevallenregeling van toepassing zou zijn (wat zoals gezegd niet het geval is). Dat volgt uit artikel 2.12, lid 1, aanhef, van de Wabo, waarin is bepaald dat *'(...) de omgevingsvergunning slechts (kan) worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening'*.

Ook de suggestie in het akoestisch rapport dat de overschrijding van de normen van het Activiteitenbesluit kan worden toegestaan met behulp van maatwerkvoorschriften, is onjuist. Voor versoepeling is geen plaats. Integendeel, gezien het rustige karakter van de omgeving is er juist alle reden om in de vorm van maatwerkvoorschriften de normen in dit geval aan te scherpen.

¹ De website van NSG (zie nsg.nl) omschrijft het doel als volgt: *'De NSG probeert geluidshinder in Nederland zoveel mogelijk tegen te gaan. Zij beschikt over veel kennis op het gebied van geluid, geluidshinder en de bestrijding ervan. Iedereen met vragen over dit onderwerp kan gebruik maken van deze kennis. Zowel overheden, bedrijfsleven als particulieren.'*

² Zie p. 1 van het onderzoek: *'Wat betreft ruimtelijke ordening zijn deze banen toegestaan.'*

Cliënten gaan er gelet op het voorgaande vanuit dat het gemeentebestuur de aanvraag zal weigeren wegens strijd met een goede ruimtelijke ordening.

Als het bestuur besluit om toch mee te werken aan de aanvraag, zullen cliënten tegen de ontwerp-vergunning (of het ontwerp-bestemmingsplan) een zienswijze indienen en, als de vergunning (of het bestemmingsplan) wordt vastgesteld, daartegen rechtsmiddelen aanwenden. Verder zullen zij dan de gemeente aansprakelijk houden voor de (plan)schade die zij hierdoor zullen lijden.

Hoogachtend,

